

ПРЕС КЛИПИНГ

26. новембар 2015.

НАСЛОВИ

Београд: Просечна плата 44.124 динара;(стр.2)

Пословно окружење у Србији значајно побољшано;(стр.2)

Кинези неће отпустити ниједног радника железаре;(стр.4)

Гашење поузданог извора информација;(стр.6)

Брокери "исисали" капитал шабачке млекаре;(стр.7)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:578402-Beograd-Prosecna-plata-44124-dinara>

Београд: Просечна плата 44.124 динара

ФоНет

Просечна зарада без пореза и доприноса исплаћена у октобру 2015. године износи 44.124 динара и у односу на октобар 2024. номинално је мања за 1,8 одсто

БЕОГРАД - Просечна зарада без пореза и доприноса исплаћена у октобру 2015. године износи 44.124 динара и у односу на октобар 2024. номинално је мања за 1,8 одсто, а реално за 3,2 одсто.

У поређењу са просечном зарадом без пореза и доприноса исплаћеном у септембру 2015. године, номинално је већа за 0,5 одсто и реално је већа за 0,7 одсто, саопштио је Републички завод за статистику.

Просечна зарада исплаћена у октобру 2015. године износи 60.767 динара. У односу на просечну зарату исплаћену у септембру 2015. године, номинално је већа за 0,4 одсто и реално је већа за 0,6 одсто.

Просечна зарада исплаћена у октобру 2015. године номинално је мања за 1,9 одсто и реално је мања за 3,3 одсто од просечне зараде исплаћене у октобру 2014. године.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/609067/Poslovno-okruzenje-u-Srbiji-znacajno-poboljsano>

Пословно окружење у Србији значајно побољшано

Танјуг

У Привредној комори Србије (ПКС) данас су представљени резултати пете годишње пословне анкете "1.000 предузећа" који указују на то да се пословно окружење у Републици значајно побољшало у одређеним областима, у другима су резултати мање импресивни, док се у једном броју сектора бележи назадовање.

Годишња анкета показује у којим је областима остварен напредак, а у којима и даље постоје препреке у погледу конкурентности и привредног раста у Србији, а анкета је израђена у сарадњи са ИПСОС Стратеџик маркетингом, а уз подршку ПКС.

Међу области код којих је ове године примећено значајно побољшање су добијање градјевинских дозвола, извршни поступак и добијање дозвола за обављање делатности.

Од свих елемената регулаторног оквира у Србији парафискални намети имају најнегативнији утицај.

Привредници су, међу аспекте регулативног оквира, који неповољно утичу на пословно окружење уврстили порезе и доприносе на зараде, порез на додатну вредност, пореску администрацију, сиву економију, и административне процедуре.

Међутим привредници су ове области оценили мање негативно ове године, при чему је значајно побољшање забележено код пореза на додатну вредност.

Намајње проблематични елементи регулаторног оквира су дозволе за обављање делатности, инспекције, царине и процедуре везане за спољну трговину и градјевинске дозволе.

Нажалост, ова побољшања нису довела до тога да привредници мање времена и новца троше на решавање регулаторних питања - оба ова показатеља су у 2015. практично идентична онима из претходне године.

Испитаници су наставили да наводе да корупција има мањи утицај на њихово пословање, али 12 одсто привредника сматра да корупција "веома много" угрожава њихово пословање, а 37 одсто наводи да им корупција "донекле" угрожава пословање.

Када је реч о макроеконском окружењу привредници инфлацију и променљивост девизног курса и каматних стоп сматрају најнеповољнијим чиниоцима, али код свих ових фактора се запажа побољшање у односу на претходну годину.

Упитани како реагују на конкретне реформе спроведене током претходне године привредници су оценили позитивно могућност подношења пројекских пријава електронским путем, а најнегативније уводјење акцизе и повећање цене електричне енергије.

Налази анкете указују на то да привреда осећа позитиван утицај дисциплинованог и константног рада на уклањању и смањењу препрека у пословању.

<http://www.politika.rs/sr/clanak/344107/Ekonomija/Kinezi-nece-otпустiti-nijednog-radnika-zelezare>

Кинези неће отпустити ниједног радника железаре

Потпредседник кинеске групе ХБИС Ли Гвејанг у разговору са синдикалцима смедеревске железаре најавио достизање капацитета 2,2 милиона тона челика годишње, али изразио бојазан да ће челичана и тада правити губитке

Аутор: Оливера Милошевић

Смедерево - Кинеска ХБИС група неће отпустити ниједног радника „Железаре Смедерево” уколико постане власник српске челичане, обећао је Ли Гвејанг, потпредседник те компаније у разговору са представницима Независног синдиката металаца у железари. Одговарајући на многобројна питања синдикалаца, представници кинеског „челичног” гиганта најавили су да ће најпре производњу подићи на максимални капацитет од 2,2 милиона тона годишње, али процењују да би „Железара Смедерево” и тада била на губитку. Због тога „Дуферко група”, чији су Кинези већински власници, тренутно ради анализу железариних производа, а та студија има задатак да производе из Смедерева и Шапца прилагоди потребама тржишта челика, како би челичана позитивно пословала.

- Питање да ли ћемо превазићи капацитете од 2,2 милиона тона годишње, зависи од даљих кретања на тржишту челика. Ми желимо да што пре остваримо профитабилност, а ако купимо железару, за то ће нам бити неопходне инвестиције и време. Трудићемо се да оно буде што краће, рекао је синдикалцима Ли Гвејанг, нагласивши да је криза у индустрији челика и да многе железаре у свету послују са губитком.

Представници ХБИС-а поручили су да је у будућности врло важна производња тзв. „зеленог челика” са минималним загађењима, а на основу модела железаре у Тан Шану, обећали су примену највиших еколошких стандарда и максималну заштиту животне и радне средине.

Председник НСМ Милета Гујаничић сматра да држава треба да буде гарант читаве приватизације, те да се истовремено потпишу и купопродајни и колективни уговор, а Кинези су обећали да ће узети у обзир ту опцију.

- Што се тиче повећања зарада радника рекли су да ће то бити скопчано са повећањем учинка и профита, али да је у њиховом интересу да радници буду стимулисани за рад. Очекујемо да

се задржи садашњи број запослених и да се упошљавају нови радници, пре свих, млади. То мора чврсто да гарантује држава Србија, изјавио је Милета Гујаничић.

- Не желимо да железара доживи судбину Кремиковца - железаре у Бугарској која је након неопрезне приватизације затворена, радници отпуштени, а читаве хале и машине посечене и претопљене. Зато очекујемо да ХБИС инвестира у нове капацитете, повећа асортиман производа и побољша тржишну позицију фабрике у Смедереву, наглашава Гујаничић.

Кинези су подсетили да ХБИС није приватна групација акционара, већ државна железара. Из тог разлога има велику економску и политичку одговорност према компанијама које купи у иностранству. Наводе да у овом случају смедеревска железара не би била само приватизована, већ би истовремено била и „интернационализована” од стране Народне Републике Кине.

Ко је ХБИС ?

Више од 100 година бави се производњом гвожђа и челика. Капацитет железаре ХБИС, која је у власништву државе, јесте 50 милиона тона челика годишње. То је највећа железара у Кини и друга по величини у свету. На Форбсовој листи 500 највећих компанија на свету заузима 229. место. ХБИС у области производње челика има 3.196 регистрованих патената. Производи око 30 група производа, од бешавних и шавних цеви до поцинкованог, белог, пластифицираног и трафо лима. Производи се продају у више од 120 земаља света. ХБИС група бави се још и рударством, инвестицијама... У Кини запошљава више од 130.000 радника, а у свом саставу има 21 зависно друштво. У 2014. години имовина ХБИС-а процењена је на 62 милијарде долара, а годишњи приход на око 45 милијарди долара. ХБИС је у своју групу преузео више од 70 произвођача челика широм света у тридесетак земаља. Приходи од иностраних фабрика већи су од 12 милијарди долара, а стратешки циљ је да до 2018. достигне 20 милијарди долара. Евентуална приватизација „Железаре Смедерево” део је те стратегије. ХБИС је власник групе „Дуферко” са 51 одсто капитала, која се врло успешно са 2.600 запослених бави продајом челика у 145 земаља и има представништва у 76 држава.

Интереси компаније:

- Пријатељски односи двеју држава
- Присуство у српској индустрији челика - део глобалне стратегије Кине „Нови пут свиле”
- Подршка Кинеске националне банке са 750 милијарди долара
- Лакши пласман робе на европско тржиште

Крајњи циљ приватизације железаре по процени ХБИС-а:

- Решавање статуса челичане и више од 5.000 запослених

- Мрежа набавке и продаје кинеске групе - шанса за пласман производа железаре широм света
- Додатним инвестицијама повећава се конкурентност „Железаре Смедерево” у Европи
- Вишеструка корист за српску привреду
- Примена знања ХБИС-а и најсавременије технологије за производњу челика

http://www.danas.rs/danasrs/dijalog/gasenje_pouzdanog_izvora_informacija_46.html?news_id=311759

ЛИЧНИ СТАВ

Гашење поузданог извора информација

Јавно предузеће, које је за све досадашње власти, према Закону о Тањугу, "обављало послове од јавног интереса у области јавног информисања", актуелној није ваљало. Као ни запослени, који одлазе на биро рада, ускраћени за право на акције

АУТОР: ВЛАДАН ОБРАДОВИЋ

Национална новинска агенција СФРЈ, СРЈ и Србије нестала је тихо и без велике помпе после 72 године постојања. Преживела је ратове, бомбардовање, преврате, неколико друштвених система, инфлацију, демократију, промене власти, али ову последњу није.

"Била би велика штета да изгубимо Тањуг", чуло се последњих недеља из уста властодржаца, оних истих који су, без много емоција, "пустили низ воду" један од ретких преосталих српских брендова, као и запослене у њему. То су они представници власти чији поједини чланови, вероватно, скраћеницу од Телеграфске агенције нове Југославије пишу као *Тањуг*, занемарујући да тим чином гасе институцију и један од ретких поузданих извора информација на овим просторима.

Некада рангирана међу 10 светских агенција, која је прва јавила да су Вијетнамци ослободили Сајгон (1975), да је отпочела инвазија на Кубу (1961), да је Боби Фишер постао првак света у шаху (1971), а да је Чаушесков режим пао (1989)... - угашена је вољом владајуће гарнитуре. Гарнитуре, чији челник, по чему се могао и наслутити овакав крај, никада није за три године владавине нашао за сходно да да интервју националној новинској агенцији (!?).

Да ли из реваншизма због неких прошлих времена или једноставно због надмености, с обзиром на наклоност скоро свих других медија према њему и садашњем режиму? Или је, прозаично, само питање зграде, у којој се налазио Тањуг, која је у власништву државе, а која би могла да буде некоме интересантна. Тек, ово јавно предузеће, које је за све досадашње власти, према Закону о Тањугу, "обављало послове од јавног интереса у области јавног информисања", актуелној није ваљало. Као ни запослени, који одлазе на биро рада, ускраћени за право на акције.

Упркос посртању, хроничном недостатку финансија и одласку великог броја новинара, Тањуг је остао име, бренд коме се веровало и још верује. Био је и остао хроничар збивања на овим и светским просторима, који је дневно емитовао 400 информација, 100 фотографија, видео и аудио записа. Упркос народном веровању да се нешто десило само ако

је било на телевизији, и моји синдикалци, садашњи послодавци, који дуго нису признавали други медији сем електронског (ТВ), коначно су схватили да је присуство агенције (читај Тањуг, али и Бета) на конференцији довољно да у етар оде жељена информација. А могу да замислим како је сада мојим бившим колегама из писаних и електронских медија. Наиме, велики број њих се ослањао на Тањугове информација, а уредници су умели да им кажу "преради Тањуг, па потпиши себе" или "прво провери са Тањугом, па онда пуштај вест".

Мада је, због објективног писања, неким бившим властима, умео да буде и "трн у оку", што је, неретко, резултирало демантима агенције, па и казном у виду кашњења плата, актуелној власти се Тањуг, изгледа, много замерио. А колико је погрешила, видеће већ на наредним изборима, када ће јој професионалност, објективност, брзина и даноноћни рад Тањугових професионалаца и те како недостајати.

То најбоље знају бивши и садашњи новинари те агенције, даноноћно праћење и извештавање са апсолутно свих дешавања током кампања за изборе, посебно оних које спроводи власт, али и опозиција, била је и остала специјалност Тањугових извештача и камермана. Да не помињем сијасет информација из разних области, посебно са културних догађаја, које другим медијима нису биле занимљиве, нити исплативе да би их објавили. Елем, свима ће нам недостајати оно "како Тањуг јавља..."

*Аутор је бивши тањуговац, сада у Савезу самосталних синдиката Србије

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/brokeri_quotisisaliquot_kapital_sabacke_mlekare_4.html?news_id=311765

НАША ПРИЧА /Епилог договора са банкама у Министарству финансија о спашавању Концерна Фармаком

Брокери "исисали" капитал шабачке млекаре

* Шабачка фабрика је методично две године уназад уништавана и доведена до стечаја * Млекара заједно са опремом изнајмљена брокеру за 9.000 евра месечно * Дистрибутеру је млекара морала да уступи производе уз попуст од невероватних 45 одсто, а са додатним рабатима умањење је достигло 57 процената

АУТОР: А. МИЛОШЕВИЋ

Београд - Млекара Шабац, некада једна од највећих фабрика сирева и других млечних производа у Србији, која је запошљавала 500 људи и остваривала промет од 70 милиона евра годишње, данас практично не постоји. Након што је у марту ове године отворен стечај, стечајни управник је комплетну фабрику, са свим погонима, машинама и другом опремом за само 9.000 евра месечно изнајмио брокерској кући Медиоланум.

Документи до којих је дошао Данас показују пут којим је Млекара Шабац методично уништавана у последње две године да би доспела до тога да се читавом њеном имовином располаже по цени изнајмљивања луксузне дедињске виле, а да су и повериоци и радници остали без свог новца.

Прича почиње априла 2013. године када банке, након састанка у Министарству финансија (са кога "не постоји записник") одлучују да блокирају читав концерн Мирослава Богићевића, Фармаком, па тиме и Млекару која је његов саставни део. Будући да Фармаком није могао да отплати све дугове који су проглашени доспелим, млекара остаје под блокадом,

што значи да није могла да настави пословање јер би сав новац који би легао на њен рачун узели повериоци. У том тренутку, уз сагласност државних банака (а очито и приватних) формира се план да фабрика настави да ради, али да се финансијски токови изместе са њених рачуна. Званично, то је учињено како би се заштитили радници и како би дугорочно и повериоци били намирени из пословања млекаре, али ће се показати да је учињено управо супротно.

Осмишљена је зато следећа конструкција са три предузећа: Млекарим Шабацима, новооснованим Фармаком Фајненсом и Медиоланум инвестом. Све три фирме су потписале заједнички Протокол о финансирању производње и продаје, којим је Млекара престала да своје производе продаје директно купцима. Уместо тога, Млекара је сву своју производњу продавала Фармаком Фајненсу као свом "дистрибутеру", који ју је затим продавао крајњим купцима - супермаркетима, итд.

Медиоланум инвест, фирма у власништву Велимира Јовановића, била је "финансијер" читавог посла, јер је путем зајма и куповине корпоративних обвезница дала Фармаком Фајненсу пет милиона евра.

Фармаком Фајненс је тај новац (који је долазио постепено - према потребама производње) користио да купи сировине и материјал за Млекару.

Дакле, систем је функционисао овако: Медиоланум да новац Фармаком Фајненсу, Фармаком Фајненс купи сировине и да их Млекари, Млекара произведе робу и прода је Фармаком Фајненсу, Фармаком Фајненс је прода супермаркетима, супермаркети плате Фармаком Фајненсу, Фармаком Фајненс плати Млекари.

Две ствари падају у очи. Прво, да је млекара на крају ланца за наплату и да зависи од воље Фармаком Фајненса да ли ће јој и кад платити, те да кад год је то могуће, уместо новца добија сировине за производњу коју продаје искључиво Фајненсу. Уместо млекари која је под блокадом, купци робу плаћају Фајненсу. И друго, за сада се не види интерес Медиоланума.

Тај интерес је међутим итекако постојао. Прво, Медиоланум је са Фајненсом потписао уговор према којем је, по документима у које је Данас имао увид, имао право на камату од пет одсто месечно. Зашто је Фармаком пристао на овакву камату није јасно, мада поједини учесници тврде да је камата оригинално била утврђена на два одсто, али да је касније повећана.

Друго, Медиоланум је, иако званично само финансијер, имао оперативну контролу над свим аспектима производње и продаје. Протоколом са Фајненсом и млекарим, тако је утврђено да Медиоланум надгледа целу производњу и продају, да му се шаљу све фактуре свих учесника, да Фајненс и млекара не смеју да издају менице нити јемства без његове дозволе и да се сав промет врши преко рачуна који заједнички контролишу Фајненс и Медиоланум са два потписа, а да Фајненс не сме да промени лице овлашћено да располаже рачуном без дозволе Медиоланума. Уз то је Медиоланум поставио свог човека на чело Фајненса, тако да је, де факто, контролисао читаву производњу.

Ту, међутим, није крај. Медиоланум је добио право залогe над свим потраживањима Фајненса и млекаре према трећим лицима, што значи да би у случају било каквог кашњења у исплати Медиоланума - супермаркети почели да робу плаћају директно Медиолануму. Медиоланум је на овај начин имао право да наплати укупно пет милиона евра.

Треба додати да ни Медиоланум ни Фајненс нису преузели плаћање зарада запосленима млекаре, већ су они остали под млекарим, која је била под блокираним рачунима и под претњом стечајем.

Ту није био крај. Колико је намера потписника била да помогну млекари и њеним повериоцима, показује и то што је Протоколом било договорено да она своје производе

продаје Фајненсу уз попуст од чак 45 процената у односу на редован ценовник. С обзиром да су млечни производи роба са релативно ниским маржама, питање је какву би зараду Млекара могла да оствари са 45 одсто нижом ценом од редовне.

Али, ни ту није био крај. Иако је Фајненс искључиви дистрибутер Млекаре Шабац, она је пристала да му одобри рабат у износу од четири до шест процената у зависности од количине продате робе. На крају ни то није било довољно, већ је потписан анекс уговора којим је Фајненсу сваког месеца издавала такозвано књижно одобрење, које се, између осталог, користи и за одобравање додатних попушта. Свеукупно, Млекара Шабац је оваквим уговорима била приморана да своје производе продаје уз попуст од невероватних 57 одсто, како се наводи у документима достављеним државним органима, у које је Данас имао увид.

На крају је Медиоланум активирао сва своја обезбеђења и почео да се директно наплаћује од купаца.